

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”
Plan zagadnień i spraw prezentowanych przez KSN podczas spotkania
z Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Gdańsk, marzec 2007 r.

1. Brak rzetelnego dialogu z Rządem

W szczególności chodzi tu o kontakty z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Przykładem może być zbagatelizowanie uwag i propozycji KSN przy ustalaniu taryfikatora wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym w 2007 roku czy brak jakiegokolwiek odniesienia do naszych opinii i wystąpień w sprawie zasad rozdziału środków budżetowych pomiędzy uczelniami i niekorzystnego rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego sposób obliczania środków na fundusz socjalny.

Całkowita „bezradność” Ministra w sprawowaniu kompetencji nadzorczych wobec uczelni.

2. Antypracownicze tendencje w polityce Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego

W taryfikatorze wynagrodzeń na rok 2007 podniesiono w sposób selektywny górne granice widełek płacowych pozostawiając niezmiennymi dolne. Trzeba tu zaznaczyć, że w wielu uczelniach nie będzie środków na poprawę wynagrodzeń. W założeniach do nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” opracowanych przez Ministerstwo proponuje się całkowitą rezygnację z górnego ograniczenia wynagrodzeń.

Może to doprowadzić do redukcji zatrudnienia. Wyraźnie widać, że Ministerstwo nie dąży do poprawy wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego, lecz do szczególnego umocnienia elitarniej korporacji części środowiska akademickiego. Przyjęta w Polsce relacja wynagrodzeń 1 : 1 : 2 : 3 (pracownicy nie będący nauczycielami akademickimi : asystenci : adiunkci : profesorowie) jest bardziej liberalna niż w wielu krajach UE. Wprowadzane przez Ministerstwo rozwieranie nożyc płacowych jest zaprzeczeniem deklaracji składanych przez Premiera Rządu.

Zmniejszenie środków naliczanych na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych (Rozporządzenie Rady Ministrów) o ponad 20% to zaprzeczenie deklaracji o solidarnym państwie.

Przeforsowana pod patronatem Prezydenta Kwaśniewskiego ustawa, wg projektu prezydenckiego, „Prawo o szkolnictwie wyższym” wprowadza perspektywę silnego ograniczenia stabilności zatrudnienia. Będzie to prowadzić do ograniczenia demokracji i samorządności akademickiej. Równoczesne powiększanie autonomii uczelni i nadawanie Konferencji Rektorów cech instytucji nadrzędnej oznacza promowanie wąskiej elity. Oczekiwano, że nowy układ władzy złagodzi skutki tej ustawy, że wprowadzi istotną nowelizację. Tymczasem dotychczasowa praktyka, a także ostatnio przedłożone „Założenia

do ustawy o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym” wskazują na dążenie do pogłębienia „ducha” projektu byłego Prezydenta RP.

3. Niejasne perspektywy, co do kształtowania środków budżetu państwa na realizację zadań szkolnictwa wyższego, w tym środków na wynagrodzenia.

Szkolnictwo wyższe Nie wiemy, w jakiej wysokości Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego będzie proponować środki budżetowe na szkolnictwo wyższe w Budżecie Państwa na rok 2008.. Jednak uwzględniając doświadczenia dwóch ostatnich lat można przewidywać, że będą one na poziomie roku 2007, a więc wyraźnie niewystarczające. Największego zagrożenia oczekujemy w odniesieniu do środków na wynagrodzenia. Ministerstwo dąży do tego, aby środki na wynagrodzenia nie były wyodrębniane. Przynętą jest tu hasło o powiększaniu autonomii uczelni. W sytuacji niedoboru środków na wydatki rzeczowe i ewentualnego uwolnienia ograniczeń górnych widełek płacowych wywoła to mechanizm oszczędzania na pracownikach. Tymczasem przez dwa lata nie było podwyżek wynagrodzeń. Następuje realne obniżenie osiągniętego uprzednio poziomu wynagrodzeń.

Nauka Nakłady budżetu państwa na naukę od kilku lat utrzymywane są na poziomie około 0,4 % PKB. Oznacza to straty polskiej nauki, a także i polskiej gospodarki. Strategia Lizbońska zakłada, że w krajach UE w 2010 roku wskaźnik ten powinien wynosić 3 %. Tymczasem wygląda, że rząd zrezygnował z planowania poprawy tej sytuacji. Zakładanie, że zasadnicza zmiana poziomu finansowania nauki nastąpi wskutek dostępu do funduszy europejskich jest zbyt optymistyczne.

4. Postulaty Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczące współdziałania z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz zagadnień finansowych i pracowniczych

Brak rzetelnego dialogu, błędne decyzje i niekorzystne, naszym zadaniem, kierunki w polityce resortu skłoniły nas do wystąpienia do Rządu z postulatami dotyczącymi części problemów istotnych dla nauki i szkolnictwa wyższego. Część społeczności akademickiej zaczyna się odnosić się coraz bardziej krytycznie do poczynań kierownictwa resortu. Obawiam się, że jeżeli nie uda się nam doprowadzić do rzetelnych rozmów to część odpowiedzialności za istniejący stan spadnie na Nasz Związek.

5. Niejasne perspektywy zmian legislacyjnych w sferze nauki

KSN jest zwolennikiem poszukiwania nowych rozwiązań prawnych w sferze nauki. Do przedstawionych nam projektów zgłosiliśmy szereg uwag. Najbardziej zaawansowane są

prace nad nowelą ustawy o JBR. Projekt ten został wniesiony do Sejmu. Będziemy starali się w Komisji Sejmowej w sposób dobrze uargumentowany wnieść szereg poprawek.. Aktualny kształt pozostałych propozycji legislacyjnych, na dzisiaj, nie jest nam znany. Szczególnie niejasne są sygnalizowane zamiary reorganizacji Polskiej Akademii Nauk. Trzeba tu zaznaczyć, że większość placówek PAN osiągała najwyższe miejsca w rankingach KBN, a obecnie Ministerstwa Nauki.

6. Sytuacja jednostek badawczo – rozwojowych (JBR)

Spotykamy się z uproszczonymi poglądami o tym bardzo zróżnicowanym obszarze nauki. Wydaje się, że nie jest wystarczająco dostrzegane, że właśnie te jednostki badawcze są najbardziej przystosowane do transformowania nowych rozwiązań opartych o osiągnięcia nauki do praktyki gospodarczej.

Ministerstwo Gospodarki przeprowadza gwałtowne przekształcenia JBR. Obawiamy się, że mogą się zdarzać przypadki wymuszania przekształceń nie znajdujących uzasadnienia merytorycznego.

7. Dostosowanie struktury i zasad funkcjonowania „Solidarności” do zadań stojących przed Związkiem.

Problemy te podnosimy od lat. Jednym z fragmentów tej problematyki jest struktura naszego Związku. Nie można tych problemów widzieć jako rywalizację struktury branżowej i regionalnej. Tu chodzi o skuteczność działań i zaufanie pracowników do naszego Związku.

Załączamy szereg uchwał w tych sprawach, odnoszących się do problemów ustrojowych i do spraw szczegółowych. Przy okazji naszego spotkania prosilibyśmy, aby uchwały Walnych Zebrań Delegatów Sekcji Krajowych i Sekretariatu kierowane do władz Naszego Związku były z należną starannością rozpatrywane. Ze strony Władz naszego Związku normą powinno być odniesienie na piśmie, które można by przedstawić delegatom na kolejnym WZD.

W imieniu Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Janusz Sobieszczański

Spis załączników do planu zagadnień i sprawprezentowanych przez KSN podczas spotkania z Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”:

1. Postulaty Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczące współdziałania z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz zagadnień finansowych i pracowniczych. Warszawa, 26 stycznia 2007 r.
2. Pismo do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. dr hab. Michała Seweryńskiego z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie warunków wynagrodzenia za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni publicznej .
3. Pismo do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. dr hab. Michała Seweryńskiego z dnia 2 lutego 2007 r., w sprawie zmniejszenie odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.
4. Uchwała nr 6 Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie programu Sekcji w zakresie działalności wewnątrzwiązkowej, Spała, 5-6 czerwca 2006 r.
5. Uchwała nr 11 Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie sposobu odprowadzania składek członkowskich, Spała, 5-6 czerwca 2006 r.
6. Stanowisko Sekretariatu Nauki i Oświaty z dnia 22.11.2003 r. w sprawie reformy w NSZZ „Solidarność”.
7. Uchwała nr 9 Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie działań dla rozwiązania konfliktu między organizacją zakładową NSZZ „Solidarność” Politechniki Częstochowskiej, a Zarządem Regionu Częstochowskiego NSZZ „Solidarność”, Spała, 5-6 czerwca 2006 r.
8. Stanowisko nr 3 Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie przestrzegania zasad demokracji w Związku, Spała, 5-6 czerwca 2006 r.